

історія скитання Пресвятої Родини є дуже близькою для іммігрантів

Categories : [Думки](#)

Date : 12/01/2020

Дорогі браття і сестри у Христі, об'єднані у радості Торжества Воплочення, сьогодні Свята Церква нам пригадує про події, що сталися після народження Ісуса.

Йосиф, попереджений у сні, разом із Марією і дитятком були змушений втікати до Єгипту.

Ось так через одну людину – Ірода, Ісус стає скитальцем і вже початку свого земського життя живе долею людини, котра залишає свою батьківщину та йде у незнаний світ.

Така подорож стає для Пресвятої родини продовженням дороги віри. Адже у житті скитальця важливим є довіритись Божому провидінню і тоді відкриваються очі на можливість мати щось краще. Людина у нових обставинах робить сміливі і мужні кроки: пізнання нового, відкритість до незнаного, довіра до незнайомого, надія на краще, любов до чужого.

Ця історія скитання Пресвятої Родини є дуже близькою для іммігрантів.

Ми дивимось на приклад Ісуса, на Марію, на Йосифа і зауважуємо, що в таких важких обставинах вони були щасливі і жодної злоби не було у їхньому серці. Вони є сповнені любов'ю один до одного і з великою довірою приймають все з Божої волі.

Життя чужинця для них не стало душевним зраненням, а навпаки – ще одним черговим доказом, що Боже провидіння вище над усякі злі людські помисли і задуми.

Головно – не закриватися у собі, у своїх наріканнях та у своїй біді, а довіритися Божому провидінню і далі залишитися відкритими на Його допомогу.

А що нас надихає?

Цар Ірод – це той, котрий був на чолі Вибраного Божого народу, але чи він керував народом у Божому натхненні? Чи він був відкритий до Божої волі, до перемін?

Знаємо, що його серце після несподіваної новини наповнилось страхом і бажанням знищення Месії. Знаємо, що він погубив життя багатьох невинних, навіть найближчих, думаючи лише про себе. Ось, що робить людина, котра відкидає Духа Святого і намагається здійснити свої егоїстичні плани за будь-яку ціну ...

Дорогі браття і сестри, бережімо своє серце від усякого злого помислу і дякуймо Богові, що не забуває нас, де би ми не були, і в якому би ми краю не зупинились. Вірмо, що Боже провидіння може і в дуже важких ситуаціях вивести все на добро, якщо

будемо шукати Волі Бога подібно до прикладу Йосифа та Марії.

Ісус відчув на собі життя іммігранта ще змалку, та й з апостолами 3 роки подорожував, цим показав нам добрий приклад, щоб ми жили відважно, довіряючи Божому провидінню. Бо хто, як не іммігранти, подорожуючі, заробітчани, скитальці, переселінці розуміють важливість бути надхнені Божим Духом, щоб завершити земську мандрівку у Небесному Царстві ...

<http://www.rozdum.org.ua>